

И ако чрезъ тѣй си подмлаждане на книжечността, ний Благаритѣ взовще, които сѣмы набожны, и естествено необходима е набожността за челоуѣка. — вѣкъзоумъ въ сзнаніе, чи по причина на черното невѣжество твърда много сѣмы грѣшили предъ правилата на нашата Православна вѣра отъ всточното вѣронсповѣданіе, и прѣдъ Салаго Бога.

И за да не грѣшимъ, и за да знаемъ безъ недостаточно да отдаваме прилично: Божіето Богъ, Кесаревото Кесарю: то ще бѣди: помислихъ да живѣемъ въ вѣрата си и по нейніа дѣхъ — чрезъ книжечното учение; чтото които народи са го добили, чрезъ него са могли да сполучатъ дѣха на вѣрата си; Чрезъ него са добили ѣтъхъ за дѣшевното си спасение; Чрезъ него са добили и самичкото видимо образование; — като предводими бѣле отъ дѣховнитѣ си началници. И, ообенно народитѣ, които сзществватъ въ Царската ни Имперіа.

За това са рѣшихъме и ний да усъвзршенствваме поне отъ часты книжечността. Подъ сжщия цитъ, подъ сжщото покровителство и Господарство. — Коего и мислеше чи, за това наше желаніе, ний си имаме за предводители въ това отношеніе: Вселенскыа Патрикъ и неговитѣ Деспоти и Епископи.

Съобразно съ Господарственното ценѣе, вѣхъме и ний Благаритѣ превързани чрезъ набожността отъ дѣховниты си Гърци началници; Патрикъ, Деспоти и Епископы. Вѣхъми предпочели, ѣпознатыа отъ Господарството, тѣхніа Патріаршескы печатъ (Ефрагнесъ Патріархикъ Константинополеосъ) да го имаме на всичкытѣ си книги по азыка ни,